(153)

9. VIII. 40 Vuokkiniemessä.

1940
83
1857

NIKKINEN, OUTI

Nikitin

Nikkinen, Outi (ent. ~~Nikitin~~ aikaisemmin virallisesti), ~~o.s.~~ s. kesäillä 1857. Rukajärven Tiukkajärven kylässä.
Vnhmt: ~~X~~ Tiivana Mikinp. Nikitin, maanviljelijä. Par Petunin. Päättömän Ripolan Annikista. Lapset: 1) ~~Stor~~ Outi s. 1857. 2) Madro s. 1860 3) Hilippa s. 1864. Ainakin 2p + 2tr kerrottu lapsina.

Lapsuus.

Lapsuusajan: isä, äiti, ainakin Flasta (4+ lapsina ainakin), ei palvelusväkeä. Kaikki työt omalla väellä.

Elinkeinot: Maanviljely — ruis, ohra, kaura, peruna, nauris, pellava, liina, humala, ei hernettä (ostettiin ~~ja~~ joskus), ei kylvöheinää. — Ei kaskimaltoa kodissa [ei omassa kylässä ollut kivelläkään, mutta Ruajärven kylällä oli.] Peltoviljelystä ei opitusta, koska pellot olivat kaukana, mäkisimmillä ja vaarolla. Viljelysjärjestys: ohra - kaura - ruis. Perunamaat olivat aina perunalla. — 4 torppaa rautahenkoja lannankuormissa- ja kevättämisessä. Lanta vietiin pelloille kärryillä ja talvella kelkalla. Aadrat: pyöreäm, paitsi kortin ja 2 torppaa. Astiat, vain puusta (ei halkaistusta kuusesta tehdyt). Tiurkka (= pölkky, jyrä) puusta, harava, 2puolen piikkiset viikatteet, reuta- ja puutorppaisia lapioita (2 kumpiakin / 2-3 torppaa, alemmaksi 2; kelkalla 3; ja päältä 2-torppaisilla koprat). ~~Hiekkapohjaisilla~~ kirppi (ehkä tiheämpi kuin Suomessa) — 2 määrän ala peltoa [tedällä oli 4 määrän ala peltoa] Kullakin talolla niin monta määrää maata, kuinka monta miestä talossa oli sitten "miis" vaikka vastaanotettuja. — Omaksi tarpeeksi, joulun asti saattoi omia tuotteita riittää, sitten jo piti ostaa. — Rahaa saatiin kalastuksella.

Karjankirjo: 1 lehmä (typp.), 1 vasikka, 1 hevonen, 2-3, 6-7 lammasta, ei sikaa [O:n tietämän mukaan sikoja vain Ruajärvessä opettajilla O:n lapsuudessa samalla opettajalla ja papilla oli kanoja), ei kanoja, ei koiraa lapsuudessa (myöhemmin tuli koira), 1 kissa. — [Lehmän nimiä: Pyhikki, Suopo, Kirjo, Pesikki, Mantikki (kaikki kodissa kasvatettuja)] — Annettu ohkia hyppimättimälle, heinää hyppäälle, juomista (syksyisin kalan uudenjuoksut pantiin isoihin puutynnyreihin ja talvella pannaan kiehumaan ~~pienempiin~~ vettiin, voidaan panna ~~ohramoita~~ rummanpiä, lehtiä y.m.s. Suuremmassa astiassa oli vettä ja niinä ja se vesi kuumennettiin kuumennetulla kivellä ja pantiin samaan astiaan niihin "makuvettä" kradettiin, ja annettiin lehmille. ja juomisen jälkeen kaudetta. Päivällä annettiin heinää. Illalla juomista hyppäälle ja heinää tai ollaa yöksi (ei kaudetta). — Lehmät kerättiin meträssä. Koko kylän lehmät olivat yhdessä, Toisinaan jo saatiin paimen, ohittiin, jollei, oltiin ilman paimenta. O:n lapsuusaikana oli kylällä paimen, ei aina. Koko kylä palkkasi paimenen, ~~poss~~ n. 11 vuotias poika. Rahapalkka kustakin hyppäästä lehmästä, riehosta ehkä ½ markka, ei ehkä ~~mistä~~ tonnista maksetta. Paimen kiersi talosta monta viikkoa toisen vuoden ruokaa ja työjän oli saattiot, ~~ja~~ ollen talosta niin kauaan kun oli lehmiä. Pitkäpäivän aikana annettiin paimenelle petroosinoa (kaksin voita, villaa t. m. s), syksyllä annettiin paimenuuksen lopuksi ossinoa (lihaa, leipää). Paimennus aloitettiin eri aikoina kevällä niin aikaisin kuin lehmät voitiin laskea laitumelle ja syksyllä niin kauan kuin ne voivat ollena olla, pakkasen lähelle. — Kevingon, noustessa paimen trubii ensi kerran (trubii = huutaa torvella), ja niin ahkerat kerääjät ja kiirehtivät hyppäämään, sen toisen kerran trubii, niin nopeaa nyömään, ja jos kiire hyppäämään, ja kun kolmannen kerran trubii, pitää lehmien olla matkalla kylälle. — Suurin määrä lehmiä kylässä 4-5 lehmää. [— Metsissä kuvaat kevällä 1 hyppää paimen tuo lehmät kotiin. Karjujen takia pidettiin paimenta.